

Våra säljares vedermödor

Lasse Bejne, Karl Engdahl och Bengt Gilbert besökte för företagets räkning nyligen kunder i Hong Kong-och Singaporeområdet.

Det är ju en avlägsen del av världen för oss här hemma men icke desto mindre har man där stor tillväxt och kanske f.n. bättre framtidstro än i Europa. Konkurrensen är dock stenhård och vi måste för varje order slåss mot fabrikanter från Europa, Amerika, Japan m.fl. länder. Bra produkter, styrka och uthållighet har dock gjorts, att vi hitintills lyckats relativt bra.

Gustav Engdahl var nyligen i Singapore och deltog för vår räkning i en specialmessa för hotellinredning.

Under Lasses, Karls och Bengts resa inträffade, som alltid, en del händelser såsom avbrott i vardagen.

Tillsammans med vår lokale distributör åt vi en kväll middag på en speciell kinesisk restaurang, där man serverade mycket kryddad och stark mat. Belysningen var dämpad och bland rätterna fanns en mörk, svart grej, som såg fruktliknande ut. "Ät den", sa Lasse till Bengt, "det är en färsk frisk kiwifrukt". Bengt tog sina kinesiska pinnar och fångade med möda upp — föremålet, och stoppade detsamma i munnen. Ögonblickligen därpå grimaserade han spontant med hela ansiktet och for ut i en massa tvi, tvi, tvi! Istället

för väntad smak av färsk, frisk kiwifrukt, var det ett speciellt kinesiskt ägg "century egg", vilket har intryck av att vara helruttet, svart och luktar och smakar som den värsta surströmming. När man är mycket van, kan man kanske äta denna specialitet med ginger till, men många gillar det inte alls och man kan förstå, att Bengt reagerade starkt, när han fick det ruttna ägget i munnen och väntat sig en kiwifrukt.

Lasse, Karl och Bengt bodde på samma hotell i Singapore. En morgon, mycket tidigt, knackade det på Bengts dörr och en serviceman kom in körande en mycket stor vagn. Han började montera el-sladdar för att kunna få fram en brödrost och han tittade förvånat på Bengt och frågade: "Är Ni verkligen ensam?" Sedan började han duka fram en frukost bestående av sirap, grädd, stekta bananer, fyllda pannkakor, stekta ägg och korvar, bröd och smör, gröt m.m.

När allt var färdigdukat tittade han på Bengt och sade: "Inte för att jag vet hur Ni skall bära Er åt, men i alla fall, god aptit!"

Senare visade det sig givetvis, att Lasse och Karl i nattens mörker smugit sig till Bengts rum och i största hemlighet beställt frukost i hans namn. Mest glada för frukosten blev alla fåglar, som översvämmade Bengts balkong.

Flygresan hem för Lasse och Bengt (Kalle stannade kvar i Hong Kong) blev mycket arbetsam och tog sammanlagt 36-40 timmar, eftersom vi samtidigt skulle besöka kunder i Kuala Lumpur. I resan ingick 6 timmars väntan på Bangkoks flygplats, som är synnerligen gammal, omodern och orationell. För att få något att äta, var Bengt och Lasse tvungna att checka ut från transithallen och

så snart vi var utanför flygplatsbyggnaden på gatan, kom 15 killar rusande och ville sälja "sina systrar". Bangkok ger lite intryck av att vara ett enda stort glädjehus och när vi åkte hem, sammanträffade vi med en norsk pensionär, som åkt dit på s.k. Apexbiljett, skaffat sig ett pensionätsrum och sedan köpt 3 flickor, som han bott ihop med i 4 veckor. Alla 3 flickorna följde honom till flygplanet och hjälpte honom att checka in. Glädjestrålände sade han, att han hade haft det "kempefint" men lite jobbigt och skulle nu åka hem och spara pengar för att komma tillbaka.

Under flygturen hem mitt i natten behövde Bengt sträcka på benen och gick runt. Nästan alla passagerarna sov utom på en plats, där lyste ljuset och där satt en man med kaffe, konjak och en stor cigarr. Det visade sig vara vår norske pensionärsvän, som sade att han nu hade det "kempefint" igen. Han hade sovit 4 timmar under flygfärden men satt nu och planerade för nästa Bangkok-besök.

Man måste beundra den norska grundkonditionen och uthålligheten!

Lasse, Karl och Bengt

